

άνεμιστος ἐπίθ. ἀμάρτ. *άνέμ'στους* Στερελλ. ('Ακαρ-
ναν.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. *άνεμιστός*. Περὶ τῆς στερητ. σημ. τοῦ
ἀρκτικοῦ α διὰ τῆς προπαροξυτονίας ἰδ. ἀ- στερητ. **2α**.

Ὁ μὴ άνεμισθεὶς, ὁ μὴ ἀποχωρισθεὶς ἐκ τῶν ἀχύρων
διὰ τῆς λικμήσεως, ἀλίκμιστος, ἐπὶ τῶν σιτηρῶν: Σ'τάρ'
άνέμ'στον. Συνών. ἀλίχμιστος.

άνεμίτσα ἡ, Αἴγιν.

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. *άνέμη* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ίτσα.

Μικρὴ *άνέμη*, ὁ ἰδ.: Ἄσμ.

Χρυσὴ *άνεμίτσα* κρέμεται 'ς τοῦ πύργου τ' ἀγκωνάρι,
ποιὸς εἶναι καλοσυρίζικος ν' ἀπλώσῃ νὰ τὴν πάρῃ:

άνεμο- πολλαχ.

Θέμα τοῦ οὐσ. *άνεμος*.

Δι' αὐτοῦ ὡς α' συνθετ. σχηματίζονται **1)** Οὐσιαστικά
δηλοῦντα τὸν μικροῦ λόγου ἄξιον, τὸν εὐτελεῖ καὶ μηδαμι-
νόν, οἷον: *άνεμάθρωπος*, *άνεμάπιδα*, *άνεμογιατρός*, *άνεμοδά-
σκαλος*, *άνεμοδουλειά*, *άνεμοκουβέντα*, *άνεμόκρασο*, *άνεμοκώ-
πελλο*, *άνεμολαιές*, *άνεμόπραμα*, *άνεμοσειρά* (εὐτελεῖς κατα-
γωγῇ), *άνεμόσουππα*, *άνεμόσπιτο*, *άνεμοστάφυλα*, *άνεμόσυκο*,
άνεμοσφογγαρο, *άνεμοχώροφο* κτλ. Κρήτ. κ. ἀ. **2)** Οὐσια-
στικά, εἰς τὰ ὅποια τὸ α' συνθετ. δὲν ἔχει ὠρισμένην σημα-
σίαν, ἀλλὰ κεῖται μᾶλλον συμβολικῶς, ἐπλάσθησαν δὲ διὰ
νὰ λέγονται εἰς ἐπιδόξιν κατὰ τοῦ ἐρυσσιπέλατος, τὸ ὅποιον
ἐκφράζεται διὰ τῆς λ. *άνεμοπύρωμα* ἐχούσης ὁμοίως α'
συνθετ. τὴν λ. *άνεμος*, οἷον: *άνεμοκάδαρο*, *άνεμοπάλλονκο*,
άνεμοισάντιλα, *άνεμοισέκονρο*, *άνεμοιστρογγα*, *άνεμοτύρι*
Πελοπν. (Ξηροχώρ.)

άνεμοάστερας ὁ, Εὐβ. (Αἰδηψ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *άνεμος* καὶ *άστερας* (ὁ ἑωσφόρος).

Πιθανῶς ἡ λ. νὰ σημαίνει τὸ ἐν καιρῷ άνεμοταραχῆς
λάμπον ἄστρον. Εὐρηται ἐν τῇ πρὸς κλαίοντα παιδία λε-
γομένη ἐπιδόξιν:

*Ἄστερα, άνεμοάστερα, | ἄστερα, βροντάστερα,
ἔβγα πῦρ, | ἔμπι δρόσο.*

άνεμόβλιτο τό, ἀμάρτ. *άνιμόβλιτον* Εὐβ. (Στρόπον.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *άνεμος* καὶ *βλίτο*.

Φυτόν τι. Πβ. *άνεμο-* **1**.

άνεμοβλόγι τό, Πελοπν. ('Αρχαδ. Μαζαίικ. Μεσσ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *άνεμος* καὶ *βλογιά*.

Νόσος τῶν αἰγοπροβάτων, καθ' ἣν γεννῶνται εἰς τὸ
ὅλον σῶμα πυώδη φύματα. Πβ. *άνεμοβλογιά*.

άνεμοβλογιά ἡ, *άνεμοβλογία* Μέγαρ. *άνεμοβλογιά*
σύνθη. *άνιμουβλογιά* βόρ. ἰδιώμ. *άνεμοφλογιά* Θήρ.
Πληθ. *άνιμουβλογιές* Λέσβ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άνεμος* καὶ *βλογιά*. Τὸ *άνεμοφλογιά*
ἐκ παρετυμ. πρὸς τὸ *φλογίζω* - *φλογισμένος*.

Λοιμώδης νόσος τῶν παιδίων χαρακτηριζομένη διὰ
διαδοχικῶν ἐκφύσεων φυσαλλιδώδους ἐξανθήματος εἰς τὸ
δέρμα: Τὸ παιδί ἔβγαλε τὴν *άνεμοβλογιά*. Πβ. *άραπο-
βλογιά*, *βλογιά*.

άνεμοβολή ἡ, Πελοπν. (Λακων.) *άνεμοσβολή* Πελοπν.
(Λακων. Μάν.) *άνεμοσβουλή* Πελοπν. (Λακων. Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *άνεμος* καὶ *βολή*.

Θύελλα, καταιγίς. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *άνεμικός* **Β 1**.

άνεμοβόλι τό, (Ι) Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άνεμοβολή*.

Ἰσχυρὰ πνοή άνέμου: Ἄσμ.

Ἄνεμος κί άνεμοβόλι | 'ς τοῦ νοικοκυροῦ τ' ἀλώνι.

άνεμοβόλι τό, (ΙΙ) Νάξ. ('Απύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άνέμη* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-βόλι.

Πληθος άνεμῶν: *Μονρέ, εἰδ' άνεμοβόλι 'ναι τοῦτο;*
κάτι βιαστικά θωροῦ.

άνεμοβόρι τό, ΧΧρηστοβασ. Διηγ. στάν. 162 *άνεμό-
βορο* ΣΠασαγιάνν. Ἀντίλ. 20

Ἐκ τῶν οὐσ. *άνεμος* καὶ *βορράς*. Διὰ τὸν σχημα-
τισμὸν πβ. *άγριοβόρι*, *καλὸς-καιρὸς* > *καλοκαίρι* κττ.

Βόρειος άνεμος: *Μπήκε ὁ άγριος καὶ φοβερός χειμῶνας*
μ' άνεμοβόρια ΧΧρηστοβασ. ἐνθ' άν. || Ποίημ.

Χαίροντας 'ς τ' άνεμόβορο, τὸ δρόλαπα άνηφῶντας,
άναφτεριάζει μοναχὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ αἰθέρα
(δηλ. ὁ σταυραετός) ΣΠασαγιάνν. ἐνθ' άν.

άνεμοβούνι τό, Πελοπν. (Ξηροχώρ.) — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άνεμος* καὶ *βουνί*.

Τὸ εἰς τὸν άνεμον ἐκτεθειμένον βουνὸν ἐνθ' άν.:
Ἄσμ.

Πήρα τὴν άνεμοισάντιλα | νὰ βάλω τ' άνεμοτύρι
νὰ τὸ πάω 'ς τ' άνεμοβούνι

(ἐξ ἐπιδόξιν. Διὰ τὴν λ. *άνεμοισάντιλα* ἰδ. *άνεμο-*) Ξηρο-
χώρ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Ἄνεμοβούνι* Πελοπν.
(Καλάμ.) *Ἄνιμουβούν' Ἀθην.* *Ἄνιμουβούνια* τά, Ἰμβρ.

άνεμοβρόντητος ἐπίθ. Ρόδ. *άνεμοβρόντιστος* Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ρ. *άνεμοβροντιῶ*. Διὰ τὸν σχηματισμὸν
πβ. καὶ ἀρχ. *έμβρόντητος* ἐκ τοῦ *έμβροντιῶμαι*.

Ὁ ταχέως ὡς άνεμος καὶ θορυβωδῶς ἐπελαύνων ἡ
ἀπερχόμενος: *Ἐγενν άνεμοβρόντιστος*. Συνών. *μονο-
βρόντητος*.

άνεμοβροντιῶ Βηλαρ. Ποίημ. 194 *άνεμοβροντίζω*
Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άνεμος* καὶ τοῦ ρ. *βροντιῶ*.

Ἐκβάλλω βροντιῶδη άνεμον ἐνθ' άν.: Φρ. *Ἄνεμοβροντιῶ*
ἀποκάτω (πέρδετα).

άνεμόβροχας ὁ, Λέσβ. (Μυτιλήν.) *άνιμόβρουχας*
Λέσβ. ('Αγιάς.) *άνιμόβριχους* Σάμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άνεμοβροχή* κατὰ τύπ. μεγεθυντικόν.

Ἰσχυρὸς άνεμος μετὰ βροχῆς.

άνεμοβροχή ἡ, Χίος κ. ἀ. — Λεξ. Δεῖκ Κομ. Λάουνδ.

Ἡπίτ. Μπριγκ. Βλαστ. 362 Δημητρ. *άνεμοβροχή* Κύπρ.
άνεμουβροχή Θράκ. ('Αδριανούπ.) Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *άνεμος* καὶ *βροχή*.

Ἄνεμος μετὰ βροχῆς ἐνθ' άν.: Φρ. *Κάλλιο ἡ άνεμο-
βροχή παρὰ τ' άνεμοχάλαζο* (ἐκ δύο κακῶν προτιμητέον τὸ
μὴ χειρότερον) Λεξ. Δημητρ. || Παροιμ. *Ἡ άλουποῦ 'ς τὴν*
άνεμοβροδὴν δαίρεται (ἐπὶ τοῦ ἐπωφελομένου ἀνωμάλου
περιστάσεως πρὸς κλοπὴν ἢ ἄλλην κακὴν πρᾶξιν) Κύπρ.
Γνωμ.

Τοῦ Μάρτι οἱ άνεμοβροχῆς καὶ τ' Ἀπριλίου οἱ ψιχάλες
Λεξ. Δημητρ. Συνών. *άνεμόβροχο*, *διαβολόνερο*.

άνεμόβροχο τό, Ἡπ. Θήρ. Ἰόνιοι Νῆσ. (Ζάκ. Κε-
φαλλ. κ. ἀ.) Κρήτ. Πελοπν. ('Αρχαδ. Καλάβρυτ. Λακων.
Οἶν.) Ρόδ. Σῦρ. κ. ἀ. — ΑΒαλαωρ. Ἔργα 3,102 ΚΚρυστάλλ.
Ἔργα 1,236 ΜΤσιριμώκ. Σονέττ. 36 — Λεξ. Ἡπίτ. Μπριγκ.
Ἐλευθερουδ. Βλαστ. Πρω. *άνιμόβρουχο* Ἡπ. (Ζαγόρ.)
άνιμόβριχον Στερελλ. (Αἰτωλ.) *άνεμοβρόχι* Θήρ. Κεφαλλ.
Νάξ. ('Απύρανθ. Φιλότη.) κ. ἀ. — ('Ο άλογόγιατρ. 11) ('Εβδο-
μαδ. Τύπ. 15 Ἰουλίου 1934) — Λεξ. Ἐλευθερουδ. Πρω.
Δημητρ. *άνεμοβρόδιν* Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄνεμος καὶ βροχή. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. καὶ πρωτοβρόχια ἐξ ὀνομαστ. πρωτοβρόχι. Ὁ τύπ. ἀνιμόβριχου ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἀνεμόβρεχο κατ' ἐπίδρασιν τοῦ βρέχω.

Ἀνεμοβροχή, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἀν.: Ἀπάνω 'ς τ' ἀνεμόβροχο ἦλθε καὶ τὸ χαλάζι Λακων. Ἐκόδευγε νὰ μὲ πνίξη τ' ἀνεμόβροχο 'κεῖνο τὴ βροχίτς Ἀπύρανθ. Πῶς τὰ σκαπέτισες κ' ἦρθες μὲ τ' ἀνεμόβροχο τοῦτο; αὐτόθ. Σήμερο εἶχαμενε ἀνεμοβρόχι Φιλότη. Τὸ μέρος τοῦ στάβλου νί'ται... προφυλαγμένο ἀπὸ τὸ βροχὰ καὶ τὰ κρύα ἀνεμοβρόχια (Ὁ ἀλογογιατρ. ἔνθ' ἀν.) Ἐξω δυνάμωσε ἡ βροχή ξαφνικὰ καὶ τ' ἀνεμοβρόχι ἔδειρε τὸ τζάμι μὲ μὰ χτυπὰ ἀπὸ χαλάζι (Ἐβδομαδ. τύπ. ἔνθ' ἀν.) Πῆι τοῦ μ'λάρ' κὶ ἀγκώνισσι ἀπ'κάτ' 'ς τὸν ἔλατον γὰ νὰ μὴν τοῦ παίρῃ τ' ἀνιμόβριχου Αἰτωλ. || Παροιμ. φρ. Γὰ τ' ἀνεμόβροχο ἔχω τὴν κατσούλα μου (ἐπὶ τοῦ προνοοῦντος καὶ προφυλασσομένου ἀπὸ ἐνδεχόμενον κίνδυνον. κατσούλα = κάλυμμα τῆς κεφαλῆς) Ἰόνιοι Νῆσ.: Παροιμ. Ἡ ἀλεποῦ 'ς τ' ἀνεμοβρόχι χαίρεται (ἰδ. ἀνεμοβροχή) Λεξ. Δημητρ. || Ποιήμ.

Μὴ νύχτα ποῦ τὰ τύφλωσεν ἡ πείνα κ' ἡ ὀρφάνια
τὰ 'δερε τ' ἀνεμόβροχο, τὸ χιόνι, τὸ χαλάζι
ΑΒαλαωρ. ἔνθ' ἀν.

... δέροντε τὸν πύργο
τὰ φλογερὰ ἀστραπόβροντα κ' οἱ καταχνιές τὰ πλάια,
τοὺς κάμπους τ' ἀνεμόβροχα καὶ τὰ βουνὰ οἱ χιονοῦρες
ΚΚρυστάλλ. ἔνθ' ἀν.

Χτυπᾶνε τοῦ ἀνεμόβροχου σταλαματιές 'ς τὰ τζάμια
καὶ μακρὰ λάμπουν ἀστραπές κὶ ἀχοῦν οἱ κερανοὶ
ΜΤσιριμῶκ. ἔνθ' ἀν.

άνεμογαζοῦ ἡ, Αἴγιν. Πελοπν. (Βούρβουρ. Γορτυν. κ. ἀ.) — ΣΣκίτη Ἀγ. Βαρβάρ. 37

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄνεμος καὶ ἀγνώστου β' συνθετικοῦ. Ὁ ΝΠολίτ. Παραδ. 2,856 εἰκάζει ἐκ τοῦ ἄνεμος καὶ γαζέπι = ὀργή.

1) Δαιμόνιον εὐρισκόμενον εἰς τὴν δίνην τοῦ ἀνέμου, εἰς τὸν ἀνεμοστρόβιλον, τὸ ὅποιον καὶ προκαλεῖ αὐτὸν Πελοπν. (Βούρβουρ. Γορτυν. κ. ἀ.) — ΣΣκίτης ἔνθ' ἀν.: Στήνουν οἱ ἀνεμογαζοῦδες τοὺς ἀνεμοστρόβιλους γὰ νὰ σέρνουν μέσα παλληκάκια καὶ νγές ΣΣκίτης ἔνθ' ἀν. Συνών. ἀερίκο 3, ἀνεμικὴ ἢ ἀνεμικὸ (ἰδ. ἀνεμικὸς Β 2).

2) Ἀνεμοστρόβιλος Αἴγιν. Πελοπν. (Γορτυν. κ. ἀ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀνεμικὸς Β 1.

άνεμόγαλα τό, Ἡπ. Πελοπν. (Ξηροχώρ.) ἀνιμόγαλα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄνεμος καὶ γάλα.

1) Γάλα στείρων ζώων καὶ δὴ μικρᾶς ποσότητος ἔνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Πῆρα τ' ἀνεμοκάρδαρο | ν' ἀρμέξω τὸ ἀνεμόγιδες
καὶ 'ς τ' ἀνεμοκάρδαρο | νὰ βάλω τ' ἀνεμόγαλα
(ἐπφδ.) Ξηροχώρ. 2) Τὸ πρῶτον μετὰ τὴν γέννησιν γάλα ζώων τινῶν ἐλαφρῶς ὑπερῡθρον Ἡπ.

άνεμογαλιάζω Δ.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄνεμος καὶ τοῦ ἀμαρτ. ρ. γαλιάζω ἢ ἐκ τοῦ οὐσ. ἀνεμόγαλα.

Ὑφίσταμαι ἔλλειψιν τοῦ γάλακτος ἔνεκα νόσου: Ἀνεμογάλασε τὸ ὄζφ.

άνεμογάμης ὁ, κοιν. ἀνεμογάμ'ς Πόντ. (Κρώμν. Σάντ.) ἀνιμουγάμ'ς βόρ. ἰδιώμ. ἀλεμογάμη Τσακων. ἡλεμογάμη Τσακων.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄνεμος καὶ τοῦ ρ. γαμῶ.

1) Τὸ πτηνὸν ἱέραξ ὁ κέγχρης (falco cenchris) τῆς τάξεως τῶν ἀρπακτικῶν (rapaces) κινούμενον κατὰ τὴν μετεώρισίν του ὡς νὰ ὀχεύη τὸν ἀέρα κοιν.: Φρ. Γυρίζει - εἶναι σὰν τὸν ἀνεμογάμη (ἐπὶ τοῦ ἀσκόπως περιφερομένου ἢ τοῦ ἐπιτολαίου) πολλαχ. Αὐτὸς εἶναι ἓνας ἀνεμογάμης (ἐπὶ τοῦ μωροῦ) Κύπρ. || Ἄσμ.

Ἀνεμογάμη φουντουκλή, | κατέβα φίλησε τὴ γῆ
κὶ ἂ δὲν τήνε φιλήσης, | μισὴ ὥρα νὰ μὴ ζήσης
(ἐπιφώνησις παιδίων) Σίφν. Συνών. ἀερογάμης, ἀεργάμι, ἀνεμοπούλλι, γέρακας, γεράκι, κερκινέζι, μπαρμπούνι. 2) Μεταφ. ὁ καυχώμενος δι' ἀνυπάρχτους ἐρωτικὰς ἐπιτυχίας Ζάκ. Κρήτ. — Λεξ. Δημητρ. β) Ἀμέριμνος, ἄφροντις Ζάκ. [**]

άνεμογγάστρι τό, σύνηθ. ἀνεμογάστρι πολλαχ. ἀνιμουγγάστρ' βόρ. ἰδιώμ. ἀνιμουγάστρ' πολλαχ. βόρ. ἰδιώμ. ἀνεμόγγαστρο Ἰων. (Κρήν.) ἀνεμόγγαστρο Σῦρ. Ἐκ τῶν οὐσ. ἄνεμος καὶ γγάστρι.

1) Ἡ ψευδεγκυμοσύνη (ἐξ ἀπάτης νομιζομένη ἐνίοτε ὡς πραγματικὴ ἐγκυμοσύνη): Δὲν εἶχε γγάστρι, εἶχε ἀνεμογγάστρι σύνηθ. Συνών. ἀνεμογγαστρία. 2) Μεταφ. ἰδιοτροπία Λεξ. Δημητρ.: Τ' ἀνεμογγάστρια του τὸν κάνουν ἀνυπόφορο.

άνεμογγαστρία ἡ, Ζάκ. ἀνεμογγαστρία Λεξ. Αἰν. Δημητρ. ἀνεμογαστρία Πελοπν. (Λακων.) ἀνιμουγγαστρία Μακεδ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Βιτριν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄνεμος καὶ γγαστρία παρὰ τὸ γγαστρία.

Ἀνεμογγάστρι 1, ὁ ἰδ.

άνεμογγαστριάζω Ἀθῆν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀνεμογγάστρι.

Πάσχω ἀπὸ ψευδεγκυμοσύνης: Ἡ δεῖνα ἀνεμογγαστριάζει.

άνεμογδάρτης ὁ, Κεφαλλ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄνεμος καὶ γδάρτης.

1) Ἀρπακτικὸν τι ὄρνεον. 2) Μεταφ. ἄρπαξ: Αὐτὸς εἶναι ἓνας ἀνεμογδάρτης. Συνών. ἀγιογδύτης 1 β, ἄρπαγας.

άνεμογερμὸς ὁ, ἀμαρτ. ἀνεμοερμὸς Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀνεμογέρνω.

Τὸ νὰ γίνῃ τι ἄνω κάτω, συνήθως ἔνεκα λαίλαπος: Ὁ κόσμος ἔναν ἀνεμοερμὸ ποῦ τὸν ἔχει μὲ τὸν ἀέρα! ἐρημάξαν ὅλα δὲ ποτιστικά!

άνεμογέρνω ἀμαρτ. ἀνεμοέρνω Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Μετοχ. ἀνεμογερμένος Σίφν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄνεμος καὶ τοῦ ρ. γέρνω.

1) Συγκλονίζω τι βιαίως ὥσει ὑπὸ σφοδρᾶς πνοῆς ἀνέμου, ὑπὸ λαίλαπος, καταρρίπτω Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Φρ. Ὁ Χάρως ν' ἀνεμοεῖρη τὰ θεμέλια τοῦ σπιτιοῦ τζη! (ἀρά). Πβ. ξεθεμελιώνω, ξεπατώνω. β) Ἐξαφανίζω, καταστρέφω Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Οἱ διαόλοι ν' ἀνεμοεῖρου δὲ σπίτι σου! (ἀρά). 2) Φέρω τὰ ἄνω κάτω, προξενῶ δεινὴν σύγχυσιν καὶ ἀταξίαν Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Ἡφῆκα τὰ παιδιὰ μου μοναχὰ κ' ἐπιάσα γ' ἐνεμοεῖρα δὲ σπίτι μου. Ἡρῆα κ' ἠῶρηκα ἀνεμοερμένο τὸ γόσμο (τὸ σπίτι). Κασέλλα ἀνεμοερμένη. Μετοχ. ἀνεμογερμένος = ἀνακινήμενος Σίφν.: Φρ. Ἐχω πέτρα ἀνεμογερμένη (πολλὰς οἰκοδομὰς ἔκαμα).

άνεμόγιδα ἡ, Πελοπν. (Ξηροχώρ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄνεμος καὶ γίδα.

Αἰξ στεῖρα: Ἄσμ.

Πῆρα τ' ἀνεμοκάρδαρο | ν' ἀρμέξω τὸ ἀνεμόγιδες
(ἐξ ἐπφδ. κατὰ τοῦ ἀνεμοπυρώματος). Πβ. καὶ ἀνεμο-.

